

Sygn. akt: IX C 124/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Opolu IX Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zapala-Garbacz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Łukomska

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2016r. w Opolu

sprawy z powództwa **L. Z.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. na rzecz powódki L. Z. kwotę 757,00 zł (siedemset pięćdziesiąt siedem złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od powódki L. Z. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 685,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w pkt. I co do kwoty 345,00 zł nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IX C 124/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 13 października 2014 r. L. Z. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Sp. z o.o., w O. kwoty 420,00 zł tytułem odszkodowania oraz 1.500,00zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 19 listopada 2013r. do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż w dniu 5 lipca 2013r, powódka zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usług turystycznych związanych z tygodniowym pobytem na wyspie R. w Grecji, numer rezerwacji (...). Zgodnie z treścią umowy pozwany zobowiązał się przetransportować w dniu 8 lipca 2013 r. powódkę na wyspę R. w Grecji. Wylot samolotu z W. miał nastąpić o godzinie 6.00. Nastąpił jednak dopiero o godzinie 17.00. W wyniku ponad 11-godzinnego opóźnienia powódka poniosła szkodę w postaci utraconego dnia wypoczynku oraz krzywdę niemajątkową objawiającą się znacznym dyskomfortem, poczuciem rozdrażnienia i depresji. Duże opóźnienie wylotu i przybycie do miejsca wypoczynku w porze nocnej uniemożliwiło powódce wypełnienie jej planów związanych z dłuższym urlopem. Poczucie przygnębienia, dyskomfortu i „popsucia” początku urlopu wpłynęły na dalszy pobyt,

który nie był w przekonaniu powódki w pełni udany. W dniu 6 listopada 2013r. powódka wezwała pozwane biuro podróży do zapłaty na jej rzecz w terminie 7 dni kwoty 1920 zł tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wyniku znacznego opóźnienia wylotu na R. w Grecji. Pozwany nie ustosunkował się do niniejszego wezwania powódki, wobec czego konieczne stało się wytoczenie powództwa. Kwota 420 zł stanowiąca odszkodowania za poniesioną szkodę w postaci skróconego pobytu wypoczynkowego o jeden dzień, na skutek dużego opóźnienia odlotu, została obliczona na podstawie modelu wyliczenia szkody, wskazanego w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2005r. w sprawie o sygn. akt I ACa 941/2004 (LexPolonica nr 379684). W podanym orzeczeniu Sąd Apelacyjny podał, że w przypadkach, w których ustalenie konkretnej wartości wadliwych dóbr i usług nie jest możliwe, właściwym sposobem wyliczenia szkody będzie stosunek waloru tej części świadczeń do całości przy uwzględnieniu skutków, jakie niewłaściwe wykonanie umowy wywołało w sytuacji majątkowej i życiowej uprawnionych. Kwota 420 zł stanowi zatem 1/7 wartości wycieczki opłaconej przez powódkę.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w części ponad kwotę 345zł i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Pozwany podniósł, że prawdą jest, że powódka zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usług turystycznych, której przedmiotem był pobyt w pięciogwiazdkowym hotelu (...) w Grecji. Dnia 8 lipca 2013r. wylot powódki na wyspę R. uległ około 11-godzinnemu opóźnieniu. Pozwany wskazuje jednak, że zgodnie z nieodłącznymi od umowy Warunkami uczestnictwa w imprezach turystycznych: „Klient, który po otrzymaniu informacji na temat zmian warunków umowy wyrazi na nie zgodę, biorąc udział w imprezie, nie ma prawa do odszkodowania z tytułu tych zmian”. Konsument w przypadku wprowadzenia zmian ma prawo wyboru - może ich nie zaakceptować i skorzystać z prawa do odstąpienia od umowy, lub też zdecydować o przystąpieniu do udziału w imprezie turystycznej o zmienionym programie, co jest równoznaczne z akceptacją nowych warunków, a tym samym z przekształceniem zobowiązania i w konsekwencji ze zrzeczeniem się prawa dochodzenia roszczeń z tego tytułu. Skoro zatem konsument ma możliwość zapoznania się w odpowiednim terminie z nowymi warunkami umowy i świadomie się na nie godzi, oznacza to, iż ponosi on odpowiedzialność z tytułu dokonanego wyboru”. Aktualizacja godzin wylotu z Polski była znana powódce jeszcze przed rozpoczęciem imprezy turystycznej. Zdecydowała się ona nie odstąpić od umowy, chociaż w takim stanie rzeczy miałaby do tego prawo, a zatem zrzekła się dochodzenia jakichkolwiek roszczeń z tytułu opóźnienia wylotu z kraju. Niezależnie jednak od powyższych okoliczności, pozwany w odpowiedzi na reklamację powódki otrzymanej dnia 8 sierpnia 2013r., pismem z dnia 5 września 2013r. zdecydował się przyznać jej rekompensatę w wysokości 345 PLN stanowiącą równowartość 1/7 reklamowanych świadczeń hotelowych. Wreszcie pozwany zaprzeczył, jakoby miał otrzymać od powódki pismo tytułowane „ostateczne wezwanie do zapłaty” z dnia 6 listopada 2013r. Zdaniem pozwanego w świetle takich okoliczności sprawy, po stronie powódki nie powstało jakiegokolwiek roszczenie o obniżenie ceny imprezy turystycznej. Oczywiście również o jakimkolwiek zadośćuczynieniu mowy być nie może, skoro decydując się na uczestnictwo w imprezie turystycznej, powódka zaakceptowała fakt opóźnienia wylotu z kraju i wszelkie idące za tym konsekwencje.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka L. Z. wraz z mężem zdecydowała się na podróż do Grecji z biurem (...) sp. z.o.o. w O..

Ostatecznie powódka wybrała ofertę wypoczynku na R.. Umowa imprezy turystycznej została zawarta przez powódkę w dniu 5 lipca 2013 r. i zawierała przelot samolotem z W. na R. w dniu 8 lipca 2013 r. oraz powrót z R. do W. w dniu 16 lipca 2013 r. Do dyspozycji powodów miało być przygotowane zakwaterowanie w pokoju dwuosobowym z widokiem na morze, z zapewnionym wyżywieniem w postaci dwóch posiłków, w hotelu (...). Powódka zapłaciła łącznie za imprezę dla dwóch osób kwotę 5.898,00 zł .

Przedłożona stronie powodowej oferta wczasów, w hotelu (...) posiadała standard pięciu gwiazdek + (kategoria oficjalna 5).

Dowód:

- dokument podróży k. 7

- potwierdzenie zapłaty k.8

Powódka przybyła na lotnisko przed godz. 4 w celu odprawy. Po przyjeździe na lotnisko powódka uzyskała informację, że planowy wylot o godzinie 6:05 nie odbędzie się. Przed godz. 9 zaproponowano jej przejazd do hotelu. Wylot nastąpił dopiero o godz. 17.10 z jedenastogodzinnym opóźnieniem. Cały ten czas powódka z mężem spędzili na lotnisku. Przez co ich pobyt uległ skróceniu o jeden dzień.

Dowód: -zeznania powódki L. Z. k.60-61

Powodowie złożyli na adres siedziby pozwanej reklamację, wskazując zarazem szczegółowo opisane przyczyny i niezadowolenia z imprezy turystycznej w postaci opóźnionego lotu i utraconego dnia pobytu. Pozwana w ramach rekompensaty za niedogodności związane z opóźnieniem zaproponowała rekompensatę w wysokości 1/7 ceny reklamowanych świadczeń w wysokości 345 zł.

Dowód: - decyzja z dnia 05.09.2013r. k.45-46

-zeznania powódki L. Z. k.60-61

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Strony łączyła umowa o organizację usługi turystycznej.

W sprawie bezspornym jest, iż powódka L. Z. wraz z mężem uczestniczyli w imprezie turystycznej przygotowanej przez pozwaną (...) Sp. z o.o. w O. w hotelu (...) na R. (Grecja) w terminie od dnia 8 lipca 2013 r. do dnia 16 lipca 2013 r. Ponadto spór nie obejmował tego, że w ramach usługi powodowie mieli zapewniony przelot samolotem z W. na R. w dniu 8 lipca 2013 r. oraz powrót z R. do W. w dniu 16 lipca 2013 r, oraz że lot na R. został opóźniony o przeszło 11 godzin. Między stronami nie było także sporu, że powodowie zapłacili łącznie za imprezę turystyczną kwotę 5.898,00 zł. Kwestią sporną między stronami pozostawało natomiast ustalenie, wysokości należnego powódce odszkodowania i zadośćuczynienia w związku z opóźnieniem samolotu oraz skróceniem pobytu, a tym samym czy pozwana jako organizator imprezy turystycznej istotnie nienależycie wykonała zobowiązanie umowne i odpowiada z tego tytułu odszkodowawczo. Pozwana uznała roszczenie powódki do kwoty 345zł.

W niniejszym postępowaniu Sąd był zobligowany do oceny materiału dowodowego w postaci dokumentów, ale też osobowych źródeł dowodowych w postaci przesłuchania strony powodowej. Sąd oceniając wszystkie dowody kierował się treścią art. 233 §1 k.p.c. który stanowi, że sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, kierując się doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego wnioskowania.

Zdaniem Sądu wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty stanowiły wiarygodny materiał dowodowy, będący podstawą ustalenia niewątpliwego stanu faktycznego. Co do ich rzetelności Sąd nie miał zastrzeżeń.

Sąd był również zobligowany do oceny osobowych źródeł dowodowych w postaci dowodu z przesłuchania powódki różniąc się jednak z powódką odnośnie wysokości należnego jej odszkodowania i zadośćuczynienia z przyczyn o których będzie mowa w dalszej części rozważań.

Zgodnie z art. 16 b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, jeżeli w trakcie imprezy turystycznej klient stwierdza wadliwe wykonywanie umowy, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym wykonawcę usługi oraz organizatora turystyki, w sposób odpowiedni dla rodzaju usługi. Niezależnie od zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, klient może złożyć organizatorowi turystyki reklamację zawierającą wskazanie uchybienia w sposobie wykonania

umowy oraz określenie swojego żądania, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia imprezy. W wypadku odmowy uwzględnienia reklamacji organizator turystyki jest obowiązany szczegółowo uzasadnić na piśmie przyczyny odmowy. Jeżeli organizator turystyki nie ustosunkuje się na piśmie do reklamacji, w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy, a w razie reklamacji złożonej w trakcie trwania imprezy turystycznej w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy turystycznej, uważa się, że uznał reklamację za uzasadnioną.

Należy stwierdzić, iż powódka w przypisanym terminie 30 dni złożyła reklamacje. Powód uznał częściowo roszczenie powódki. Powyższa sytuacja świadczy jednoznacznie, jak wynika także z materiału dowodowego w sprawie, że pozwana nie zapewniła powódce odpowiednich warunków, których miała ona prawo oczekiwać w związku z wykupieniem imprezy turystycznej u pozwanej. Sąd ustalił bowiem, że doszło do 11-godzinnej opóźnienia wylotu powodów z W. na R., a w konsekwencji do skrócenia pobytu powodów o jeden dzień. W niniejszej sprawie organizator turystyki N. I. Sp. z o.o w O. uwzględnił reklamację powodów proponując im rekompensatę za niedogodności związane z opóźnieniem w wysokości 1/7 ceny reklamowanych świadczeń w wysokości 345 zł. Powódka jednak z tej formy rekompensaty nie skorzystała.

Zgodnie natomiast z art. 11 a ust. 1 w ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 223, poz. 2268 ze zm.) organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie: działaniem lub zaniechaniem klienta, działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nie uczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć, albo siłą wyższą.

Przedmiotem regulacji powyżej przywoływanej ustawy są warunki świadczenia przez przedsiębiorców usług turystycznych na terenie kraju i za granicą. Ustawa ta wprowadza kategorię umów nazwanych - „umowę o świadczenie usług turystycznych”, przez którą należy rozumieć wszelkiego rodzaju usługi świadczone turystom. Usługa owa obejmuje w praktyce kilka różnych świadczeń traktowanych jednak jako jedno zobowiązanie. Konsekwencją takiej konstrukcji jest to, że za wykonanie wszystkich mieszczących się w ramach umowy świadczeń, pomimo, iż są one z reguły realizowane przez różne podmioty- odpowiedzialność wobec usługobiorcy ponosi jedynie organizator turystyki (art. 11 a ustawy). Z powyższego wynika szeroko zakreślony zakres odpowiedzialności organizatora, albowiem odpowiada on nie tylko za działania własne, ale również działania osób, z pomocą, których zobowiązanie wykonuje. Organizator imprezy turystycznej nie może zwolnić się z odpowiedzialności poprzez powołanie się na brak winy w nadzorze nad tymi osobami lub w brak winy w ich wyborze. Jediną podstawą prawną do wyłączenia jego odpowiedzialności jest wykazanie zaistnienia ściśle określonych w ustawie przesłanek egzoneracyjnych. Dodać należy, iż pozostałe przesłanki odpowiedzialności ex contractu, tj. 1. pojęcie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, 2. szkoda szeroko rozumiana (uszczerbek majątkowy: rzeczowy i osobowy, uszczerbek niemajątkowy), 3. związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą - regulowane są przez odpowiednie przepisy k.c.

W ustawowym katalogu usług turystycznych „impreza turystyczna” jest zdefiniowana jako obejmująca, co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu. W myśl art. 14 ust. 1 ustawy umowa o świadczenie usług turystycznych polegających na organizowaniu imprez turystycznych wymaga formy pisemnej i powinna zawierać określone postanowienia, których zakres został szczegółowo zakreślony w ustępie 2 tego przepisu. Ustawa nakłada jednocześnie na organizatora obowiązek szczegółowej informacji, co do zakresu, przedmiotu i treści poszczególnych świadczeń jeszcze przed zawarciem umowy, przy czym informacja ta powinna być doręczona w postaci dokumentu pisemnego, zrozumiałego i przystępnego. Dane zawarte w broszurach, folderach, katalogach czy innych formach ofert stają się elementem kontraktu z klientem, o ile nie będzie on zawierał odmiennych postanowień (art. 12 i 13).

W ustawie uregulowano m. in. w sposób szczególny zagadnienia związane z zawieraniem, wykonywaniem i rozwiązywaniem umów o świadczenie usług turystycznych, w tym prawo odstąpienia od umowy przez klienta w

określonego rodzaju sytuacjach za zwrotem ceny, prawo do otrzymania nieodpłatnie świadczeń zastępczych tej samej jakości oraz do żądania odszkodowania (art. 11 a, 14 ust. 5 i 6 i art. 16 a). Jednakże z uwagi, iż regulacja tej kategorii umów nie jest wyczerpująca, to zgodnie z art. 11 ustawy w zakresie w niej nie unormowanym, znajdują do niej zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego.

Ustawodawca mając na celu ochronę klienta imprezy turystycznej wprowadził ustawowe domniemanie odpowiedzialności organizatora za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umówionej usługi turystycznej. Tym samym, uczestnik imprezy dochodzący ochrony swoich praw z tego tytułu musi jedynie wykazać, że świadczenia objęte umową nie zostały wykonane albo zostały wykonane niezgodnie z jej treścią oraz że stanowiło to cause powstania po jego stronie szkody majątkowej lub niemajątkowej. Zakres okoliczności, za jakie odpowiada organizator turystyki musi uwzględniać wysoki miernik staranności, jakiego należy wymagać od profesjonalisty (art. 355 §2 k.c.).

Sąd zważył, iż strona powodowa wywiązała się w pełni z ciężącego na niej obowiązku dowodowego, wykazując zaistnienie przesłanek pozwalających na uwzględnienie żądania w zasadnej zdaniem Sądu części. Powódka wykazała na czym polegało nienależyte wykonanie przez pozwaną (...) Spółkę z o.o. w O., zobowiązania umownego.

Sytuacja ta spowodowała obniżenie standardu oferowanej usługi.

Sąd musiał rozważyć i stwierdzić w jakim stopniu pozwana jako organizator imprezy turystycznej istotnie nie wykonała lub nienależycie wykonała swoich zobowiązań, które wynikały bezpośrednio z umowy i w związku z tym jaką powinna ponieść odpowiedzialność z tytułu odszkodowania i zadośćuczynienia za poniesioną ewidentnie przez powódkę szkodę majątkową i niemajątkową.

Sąd zauważył, iż ustalenia, poczynione w niniejszej sprawie stanowiły podstawę dla Sądu jako organu orzekającego do ustalenia rzeczywistej szkody poniesionej przez powódkę i tym samym wysokości należnego jej odszkodowania.

W pierwszej kolejności należało ustalić zakres, w jakim miało miejsce w rozpoznawanej sprawie nienależyte wykonanie poszczególnych świadczeń przez stronę pozwaną i tym samym rozstrzygnięcie, czy wszystkie zgłoszone przez powódkę zastrzeżenia miały rzeczywiście charakter wad imprezy rozumianych jako istotne niezgodności pomiędzy usługami świadczonymi powódce a umówionymi.

W niniejszej sprawie zastrzeżenia powódki dotyczyły kategorii świadczonych usług turystycznych w postaci:

1. opóźnionego przelotu
2. skróceniu pobytu

Pozwany nie kwestionował tych okoliczności. Dla Sądu jest zatem rzeczą oczywistą iż za te uchybienia należy się powódce odpowiednie odszkodowanie pieniężne, gdyż pozwana w sposób ewidentny nie wypełniła swoich obowiązków jako organizator imprezy turystycznej przez brak przygotowania powódce przelotu zgodnie z wcześniejszymi uzgodnieniami.

Ustalając wysokość odszkodowania należnego powódce, Sąd uznał, iż należy jej się kwota 357 zł z tytułu odszkodowania za nienależyte wykonanie przez pozwaną zaoferowanej powódce imprezy turystycznej. Ustalając taki poziom odszkodowania Sąd miał na względzie brzmienie art. 322 k.p.c. i zasądził odszkodowanie odpowiednie według swojej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Wysokość zasądanego przez Sąd odszkodowania na rzecz powódki uzasadnia bowiem nie dotrzymanie zaoferowanego w ofercie turystycznej, przez pozwaną jako biura podróży przelotu i skrócenie przez to jej pobytu. Sąd biorąc pod uwagę stopień zawinienia pozwanej i związany z tym obniżony standard wypoczynku, stwierdził, iż właściwym odszkodowaniem będzie bonifikata pieniężna w wysokości 1/7 od uiszczonej przez powódkę ceny

imprezy turystycznej z wyłączeniem kosztów transportu i kosztów leczenia (kwota 2.499 zł). Powyższe ustalenia Sądu uzasadnia stopień niedogodności w zrealizowaniu przez pozwaną na rzecz powódki imprezy turystycznej, a tym samym stopień faktycznego obniżenia wartości zaproponowanej im pierwotnie usługi.

Jednocześnie Sąd znalazł także podstawy do tego, aby zasądzić na rzecz powódki odpowiednią kwotę tytułem zadośćuczynienia, jednak biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy należy powiedzieć, że w niższej wysokości niż dochodzona pozwem. Faktem jest bowiem, iż warunki w hotelu, gdzie została zakwaterowana powódka odpowiadały w pełni standardom, których mogliby oni oczekiwać. Powódka przebywała w budynku hotelowym odpowiadającym jej wymaganiom. Poza zastrzeżeniami odnośnie opóźnionego wylotu i w wyniku tego skróconego pobytu nie miała zastrzeżeń do pozostałych aspektów pobytu itp.

Pozwana przeprowadziła w sposób prawidłowy organizację miejsca imprezy turystycznej. Sąd wziął pod uwagę zastrzeżenia powódki co do opóźnionego lotu i jedenastogodzinnego oczekiwania na lot, które doprowadziło do powstawania niekorzystnych odczuć w sferze psychicznej powódki. Sąd stwierdza, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r. (III CZP 79/10) „przepis z art. 11 a ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych może być podstawą odpowiedzialności organizatora turystyki za szkodę niemajątkową klienta w postaci tzw. zmarnowanego urlopu”. Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, należało stwierdzić, iż wystąpiła u powódki także szkoda o charakterze niematerialnym.

Wskazana okoliczność skutkowała niekorzystnymi doznaniem powódki stojącymi w niezgodzie z normalnymi oczekiwaniami klienta w zakresie zrealizowania usługi w sposób, który pozwala na zrelaksowanie i odpoczynek.

Dlatego Sąd przyznał na rzecz powódki zadośćuczynienie za szkodę niematerialną w kwocie 400 zł. Natomiast dalej idące powództwo odnośnie zadośćuczynienia Sąd oddalił jako nieuzasadnione.

Orzeczenie w przedmiocie zasądzenia odsetek od dnia 17 października 2014 r. uzasadnia przepis z art. 455 k.c., stanowiący, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Natomiast stosownie do art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Należy stwierdzić iż możliwe jest liczenie odsetek ustawowych od dnia wymagalności roszczenia tj. dnia wniesienia pozwu 17 października 2014r.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia przepis art. 100 zd. 1 k.p.c. stanowiący iż „w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.” Decyzja, czy w wypadku uwzględnienia powództwa tylko w pewnej części, koszty procesu powinny zostać wzajemnie zniesione, czy też stosunkowo rozdzielone, powinna być zawsze oparta na zasadzie słuszności. Stąd Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 685,70zł tytułem zwrotu części poniesionych kosztów postępowania.

W myśl art. 333 § 1 pkt. 2 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego. Pozwany uznał roszczenie do kwoty 345,00zł i w tym zakresie Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.